

Ἐγώ εἶμι μεθ' ὑμῶν, καί οὐδείς καθ' ὑμῶν!

[Ορθοδοξία](#) / [Θεία Λατρεία](#)

[Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Δορμπαράκης](#)

«Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καί τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανίοις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν, οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καί βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε· Ἐγώ εἶμι μεθ' ὑμῶν, καί οὐδείς καθ' ὑμῶν» (Κοντάκιον Αναλήψεως).

(Αφού εκπλήρωσες το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία μας κι ἔνωσες τα ἐπίγεια με τα ἐπουράνια, ἀναλήφθηκες, Χριστέ Θεέ μας, χωρίς να χωριστεῖς καθόλου ἀπό εμάς και χωρίς να ἀπομακρυνθεῖς ἀπό εμάς, και φωνάζοντας δυνατά σ' αὐτούς που σ' ἀγαπάνε: ἐγώ εἶμαι μαζί σας, γι' αὐτό και κανεῖς δεν μπορεῖ να εἶναι ἐναντίον σας).

Σε πολύ λίγες γραμμές ο ἅγιος ὑμνογράφος μας ἐπισημαίνει το θεολογικό βάθος της Δεσποτικής εορτῆς της Αναλήψεως του Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Σαράντα ἡμέρες μετὰ την ἀγία Του Ἀνάσταση ο Κύριος, κατὰ την ἐντολή που ἤδη εἶχε δώσει, μάζεψε τους μαθητές Του στο ὄρος των Ἐλαιῶν, κι ἐκεῖ ἐνώπιόν Του, ἀφού τους ἐνεφύσησε το ἅγιον Πνεῦμα και τους ἔδωσε την ἐξουσία «του ἀφιέναι

αμαρτίας», προτρέποντάς τους να παραμένουν εν προσευχή στον τόπο που τους είχε υποδείξει μέχρι τη λήψη του αγίου Πνεύματος, τους ευλόγησε και αναλήφθηκε εν δόξη στους Ουρανοί, προκειμένου να παρακαθήσει και ως άνθρωπος στα δεξιά του Πατέρα.

Έργο Γεωργίου Κόρδη, λεπτομέρεια.

Δύο είναι τα καίρια σημεία στα οποία επιμένει ο υμνογράφος για την Ανάληψη του Κυρίου. Πρώτον· η Ανάληψη σηματοδοτεί την ολοκλήρωση της οικονομίας του Θεού, του σχεδίου Του δηλαδή για τη σωτηρία του κόσμου. Ο,τι είχε υποσχεθεί μετά την πτώση των Πρωτοπλάστων και είχε εξαγγείλει μέσω των Προφητών Του στην Παλαιά Διαθήκη, πραγματοποιήθηκε εν προσώπω Ιησού Χριστού. Κι αυτό θα πεί ότι ο Κύριος ένωσε και πάλι με τον Τριαδικό Θεό εν τη σαρκί Αυτού, δηλαδή στην Εκκλησία το ζωντανό σώμα Του, τον απομακρυσμένο λόγω της ανυπακοής του άνθρωπο. Μετά τον ερχομό του Χριστού «ουκέτι εσμέν ξένοι και πάροικοι,

αλλ' οικείοι του Θεού». Με τον Χριστό ακούσαμε ότι ο Θεός είναι ο Πατέρας μας κι ο ίδιος είναι ο φίλος μας, η ρίζα μας, το σπίτι μας, το ένδυμά μας, ο νυμφίος μας, η τροφή μας, τα πάντα για τη ζωή μας.

Δεύτερον· η πραγματικότητα αυτή της εν Χριστώ σωτηρίας μας ως ένωσής μας με τον Θεό δεν αποτελεί περιστασιακό γεγονός – ένα είδος παρένθεσης στη ζωή του Θεού και του ανθρώπου – αλλά μόνιμη και αιώνια κατάσταση. Μετά τον Χριστό, τον ενανθρωπήσαντα Θεό, ο κόσμος ζει αδιάκοπα την παρουσία Του, ποτέ δεν μπορεί να χωριστεί από Αυτόν, Αυτός ζει μέσα σ' αυτόν και αυτός μέσα σ' Εκείνον. Πρόκειται, όπως είπαμε, για την αγία Του Εκκλησία που αποτελεί το μυστικό ζωντανό σώμα Του. Κι αυτό βεβαίως δεν σημαίνει ότι πριν τον ερχομό Του ο κόσμος βρισκόταν εκτός της παρουσίας του Θεού – η ίδια η υπόσταση του κόσμου αποτελεί διαρκή επιβεβαίωση και εξαγγελία της ενέργειας του Θεού που διακρατεί τον κόσμο: Εκείνος είναι ο Δημιουργός, ο προνοητής, ο κυβερνήτης του κόσμου ως «διδούς πάσι ζωήν και πνοήν και τα πάντα». Όμως με την ενανθρώπησή Του και την εκπλήρωση του σχεδίου Του ο κόσμος απέκτησε και πάλι τη δυνατότητα να «βλέπει» και να ζει εν αισθήσει την παρουσία του Θεού· να πραγματοποιεί με την κάθαρση της εικόνας του Θεού την πορεία της ομοίωσής του προς Αυτόν.

Με την προϋπόθεση βεβαίως ότι αυτό πραγματοποιείται από όσους πίστεψαν στον Κύριο, που σημαίνει ότι Τον αγάπησαν, ανταποκρινόμενοι στη δική Του αγάπη. Σ' αυτούς τους πιστούς φωνάζει ότι είναι πάντοτε μαζί τους κι ότι κανείς δεν θα μπορέσει να τους κάνει κακό. «Ει ο Θεός υπέρ ημών, τις καθ' ημών;» που λέει και ο απόστολός Του. Από την άποψη αυτή η Ανάληψη του Κυρίου μας στρέφει στο παρελθόν για να κατανοήσουμε την οικονομία του Θεού· μας στεριώνει στο παρόν μέσα στην Εκκλησία ως μέλη του Χριστού: ο Χριστός είναι εμείς κι εμείς είμαστε Αυτός εν πνεύματι Αγίω · και μας προσανατολίζει στο μέλλον, ζώντας εν διαρκεί προσμονή την και πάλι για δεύτερη φορά εμφάνισή Του: «μαράν αθά».

pgdorbas.blogspot.com

PERMANENTLY_REMOVED